

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΙΑ'

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 6 ΜΑΪΟΥ 1933

ΑΡΙΘ. 18

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ

Εἰς τὸν βίον τῶν λαῶν συμβαίνει ὅ,τι καὶ εἰς τὴν ζωὴν τῶν ἀτόμων: ἐπέρχονται στιγμαὶ κατὰ τὰς ὁποίας μία ἀνάληψις ἐκ τοῦ ληθάργου τῆς ἀδιαφορίας, ἢ ἐκ τῆς ἀπὸ τοῦ παρόντος ἀπογοητεύσεως, ἢ ἐκ τῆς διαψεύσεως ἐλπίδων, ἢ ἐκ τῆς φρίκης ἐπὶ ἐπικρεμαμένῳ κινδύνῳ ἄγει εἰς αὐτοσυγκέντρωσιν, εἰς νηφαλιωτέραν ἐκτίμησιν τῶν πραγμάτων, καὶ ἐπέρχεται ἢ ἀποκατάστασις καὶ ἢ ἐπιστροφή. Εἰς τοιαύτην τινὰ καμπὴν φαίνεται εὐρισκομένη σήμερον ἡ ἀνθρωπότης, ἂν κρίνῃ τις ἐκ τῆς στροφῆς τῆς πρὸς τὴν ὁδόν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐξέκλινε καὶ ἀπεπλανήθη. Ὁ πόλεμος εἶχεν ἀναταράξει ἐκ βαθέων τὸν ἀνθρώπινον ὠκεανόν· τὰ κάτω ἀνήλθον εἰς τὴν ἐπιφάνειαν καὶ τὰ ἄνω κατήλθον εἰς τοὺς βυθοὺς· τὰ πάντα ἐστροβιλίσθησαν εἰς μίαν ἀπερίγραπτον σύγχυσιν, καὶ εἰς τὴν ἐπελθοῦσαν θόλωσιν ἐχάθη ἡ κρυσταλλίνη διαύγεια τῶν ἄνω καὶ παλαιῶν, ἐξετημήθη ὡς ἀξία ὅ,τι ἀκάθαρτον ἀνέθορεν ἐκ τῶν σκοτεινῶν βυθῶν, καὶ μόνον ὅταν αἱ ψυχαὶ ἀπεγοητεύθησαν ἐκ τῆς κενότητος καὶ τῆς χυδαιότητος τὴν ὁποίαν συνήντησαν, συνησθάνθησαν τὴν αὐταπάτην, καὶ ἀπεφάσισαν τὴν ἐπιστροφήν.

Δὲν εἶνε δυνατόν νὰ εὐσταθήσῃ ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρωπίνων κοινωνιῶν ἂν δὲν ἀναλίσσεται μετὰ τάξεως καὶ λογικῆς ἐν συνειδήσει τῆς ἀφρηθείας καὶ τῶν σκοπῶν τῆς. Ἡ ζωὴ βιοῦται κατὰ τινὰ λόγον, ἀποτελεῖ λογικὸν πλέγμα σκοπιμοτήτων, τὸ σύνολον τῶν ὁποίων βαίνει πρὸς ἓν ἔλλογον καὶ σαφὲς τέρμα, ὅπου ὑψοῦται ἡ μέγιστη σκοπιμότης ὡς ὕψιστον ἀντικειμενικὸν ἰδανικόν. Αὕτῃ ἡ φύσις, ἐν τοῖς κόλποις τῆς ὁποίας ἐξανθεῖ καὶ μυρμηκιά καὶ λειτουργεῖ ἡ ζωὴ, διὰ τοῦτο ἀκριβῶς εἶνε βασιλείον τάξεως καὶ κάλλους καὶ σκοπιμότητος, ἤτοι βασιλείον λογικῆς, διότι ἀποτελεῖ τὸ ἔδαφος καὶ τὸ πλαίσιον καὶ τὴν συνθήκην,

ὅφ' ἃ τελεσιουργεῖται ἡ λειτουργία τῆς ὡς ἀνωτάτη λογικῆ πρὸς τι ὕψιστον τέλος ἄγουσα. Μόνον ἔλλογος λοιπὸν ζωὴ ἀρμόζει εἰς τὸ κράτος τοῦτο τοῦ λόγου καὶ τῆς σκοπιμότητος, καὶ μόνον ὡς τοιοῦτο βίωμα δύναται νὰ ἰκανοποιήσῃ τὰς ἀνθρωπίνους κοινωνίας.

Ἄλλὰ ἂν τῆς ἀνθρωπίνης κοινωνίας ἢ ἀπὸ τῆς ἀγέλης τῶν ἀλόγων ζώων διαφορὰ ἐγκριταὶ εἰς τὴν συνειδητὴν φορὰν καὶ βαθμιαίαν προσέγγισιν πρὸς ὕψιστα τέλη, τὰ τέλη ταῦτα ἔχουσι στενωτάτην σχέσιν πρὸς τὴν εὐγενεστέραν τῶν τάσεων τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, πρὸς τὴν θερησκευτικὴν αὐτῆς φύσιν. Τὰ ἰδανικά, πρὸς τὰ ὁποία ἀτενίζει καὶ τὰ ὁποία προσπαθεῖ νὰ συλλάβῃ καὶ πραγματώσῃ καὶ ζῆσῃ ἡ ἀνθρωπότης, εἶνε τὸ ἀγαθόν, τὸ δίκαιον, ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἀλήθεια, ταῦτα ὅμως ριζοῦνται εἰς τὸ ἔδαφος τῆς θερησκείας, ἐξ αὐτῆς ἐκβλαστάνουν, ἐκ τῶν χυμῶν τῆς τρέφονται καὶ δυνάμει αὐτῆς πραγματοῦνται. Διὰ τοῦτο πᾶσα ἀπὸ τῆς ἐπιδιώξεως αὐτῶν ἀπομάκρυνσις, πᾶσα ἀντικατάστασις τῶν ἡ ἀπώλεια, ἢ περιφρόνησις, ἢ ἀγνόησις ἀποτελεῖ παραγνώρισιν ἢ διαστρέβλωσιν αὐτῶν τῶν γνησίων ἐφέσεων καὶ τάσεων τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, νοθείαν τῆς φύσεως τοῦ ἀνθρώπου, κιβδηλεύσιν αὐτῆς καὶ εὐτελισμόν. Εἰς τὴν συναίσθησιν δ' ἀκριβῶς ταύτην ὀφείλεται ἡ θάπτων ἢ βράδιον ἐπερχομένη ἀνάληψις καὶ ἡ συνεπείρα ταύτης ἐπακολουθοῦσα ἐπιστροφή.

Ἐπάρχουν θετικὰ δεδομένα ἐξ ὧν τεκμαιρόμεθα ὅτι ἡ περίοδος, τὴν ὁποίαν σήμερον διανύομεν, ἀποτελεῖ τὴν καμπὴν τῆς ἐπιστροφῆς ταύτης. Αἱ ἀτονήσασαι ἐλπίδες ἐνισχύονται· ἡ καλύψασα τὰ ἀληθινὰ ἰδανικά ἀχλύς διαλύεται· ἡ ὕλη τῶν συνταραχθέντων ὑδάτων τῆς ζωῆς ἐπιστρέφει εἰς τὸν βυθόν τῆς ὑποχωροῦσα εἰς τὸ κράτος τοῦ πνεύματος· τὸ συμπνιγὲν θερησκευτικὸν συναίσθημα ἐλευθεροῦται καὶ τονούμενον ἐπανευρίσκει τὴν γνησίαν φορὰν του· ἡ τέως πεφρωσισμένη ἐπιστη-

μονική γνώσις συστέλλει τὰς ὑπερφιάλους τῆς ἀξιώσεως, αὐτὴ πρώτη μάλιστα σήμερον ἀναγνωρίζουσα καὶ τὴν ἀξίαν καὶ τὴν προτεραιότητα τῶν δικαιωμάτων τῆς θρησκείας· αἱ ἐκκλησῖαι κινοῦνται ἐναμίλλως εἰς δράσεις τέως ἡμελημένας· τεράστιον πανταχοῦ ἐνδιαφέρον ἐκδηλοῦται ὑπὲρ τῆς ὀρθῆς διαπαιδαγωγῆσεως τῆς νεότητος· αὐταὶ αἱ νεολαῖαι κινοῦνται πρὸς τὴν θρησκείαν ὡς τὴν πηγὴν τῶν ὠραιότερων ἐνθουσιασμῶν καὶ τῶν ὑψίστων ἰδανικῶν· συλλήβδην συντελεῖται μία ἀνάπλασις, τῆς ὁποίας ἡ πρόοδος θὰ ἀφανίσῃ ὅ,τι ἀκόμη σοβεῖ ὡς ἄρνησις καὶ χαμαιζηλία.

ΑΥΤΟΣΥΝΤΗΡΗΤΙΣΜΟΙ

Πολλάκις ἐθαύμασα, διατὶ οἱ πλείστοι τῆς τάξεως τῶν διανοουμένων παρ' ἡμῖν, καὶ ἐν γένει οἱ ἡγούμενοι τῆς κοινωνίας ἀριστοκράται καὶ πολιτευόμενοι καὶ δικαστικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ καὶ ἄλλοι, ἀμελέστερόν πως ἔχουσι πρὸς τὴν ἀποκαλυφθεῖσαν ἀνωθεν ἀγίαν ἡμῶν θρησκείαν. Ἀνατέλλει ἡ ἐβδομαδιαία Κυριακή, ἡμέρα καὶ ἐξοχὴν λατρείας καὶ εὐχαριστίας τοῦ θεοῦ, καὶ οἱ περισσότεροι τῶν χριστιανῶν ἀγρόν ἀγοράζουσι. Ἡ νεολαία κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν καὶ ἑορτὴν ἐπιστρατεύεται παναθρόα ἐπὶ τὰς ἐξοχὰς καὶ τὰ στάδια καὶ τοὺς στίβους τῶν δημοτικῶν καὶ ἰδιωτικῶν γυμναστηρίων, εἰς τὰ ὁποῖα περιορίζει τὴν ἰδεολογίαν τῆς. Ἀλλὰ καὶ οἱ προβεβηκότες τὴν ἡλικίαν, οἱ πρεσβύτεροι, οἱ τεταγμένοι ὅπως δίδωσιν αὐτοὶ πρῶτοι τὸ καλὸν παράδειγμα πρὸς πᾶσαν ἀκτίνα καὶ διεύθυναι, σπανίζοντες παρατηροῦνται ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ Θεοῦ, ἡ δὲ μειζονότης ἡ ἐξοχεύει καὶ κυνηγεῖ ἀπὸ πρῶτας Κυριακῆς, ἡμέρας τοῦ Κυρίου, ἡ οἴκουρε καὶ ἐπαναπαύεται ἐπὶ μαλακῶν ἀνακλίντρων, ἡ διημερεύει καὶ διανυκτερεύει ἐν μέσῳ κύκλου οἰκείων καὶ οἰκειοφανῶν προσώπων, ὅτε μὲν χαριεντιζομένη καὶ θωπεύουσα, ὅτε δὲ ἀλλοτριπραγμονούσα, τοὺς γείτονας, τοὺς φίλους, τοὺς ἐγγυὺς καὶ τοὺς μακρὰν.

Ἀλλὰ καὶ ἡ κατωτέρα λεγομένη τάξις, ἡ τάξις τῶν ἐργατικῶν καὶ χειρωνακτικῶν, παραμένει κατὰ πλειονότητα ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ τοῖς καφενεῖσι καὶ τοῖς οἰνοπωλείοις, λασχηνεύουσα καὶ φλυαροῦσα καὶ προσμένουσα τὸν ἄρτον ἐκ τῆς ἀερολογίας.

Καὶ διακυλίεται οὕτως ὁ κόσμος ἐν τῇ πλειονότητι αὐτοῦ εἰς τὸν βόρβορον τῆς ὑλοφροσύνης ἀνευ ὑψηλοτέρου τινὸς ἐπιπέδου ἀυτεπιγνώσεως, ἀκολουθῶν κατὰ κανόνα τὸ κακὸν παράδειγμα τῶν ἀνωτέρων τάξεων καὶ τοῦ ἐν γένει τεραστῶς ἐπιδρωόντος ὀλεθρίου κοινωνικοῦ περιβάλλοντος. Καὶ τὰ πρόβατα θεβαίως ἀκολουθοῦσι τῷ ὀδηγῶντι μεγάλῳ κριῶ. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν εἶνε ἄλογα, οἱ δὲ ἄνθρωποι ἡμεῖς ἀσυγκρίτως ὑπέρτεροι, λόγον Θεοῦ φέροντες ἐν ἑαυτοῖς καὶ εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν, χαρίσματα τουτέστι καὶ προσόντα μοναδικῶς ὑπέρτερα καὶ κρείττω, ἵνα ἀκριβῶς καὶ αὐτο-

πρόδητῶς κρατιστεύωμεν ἐν παντί καὶ πάντοτε, ζῶντες οὐχὶ ἀπλῶς ἀνθρωποπρεπῶς ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ ταυτοχρόνως καὶ θεοπρεπῶς. Παρὰ ταῦτα ἐνφ τὰς δυναμικότητας τοῦ λόγου εἰς τὰς τέχνας καὶ ἐπιστήμας ἐκαλλιεργήσαμεν καὶ προωθήσαμεν τεραστῶς, εἰς τὰ κεφάλαια τῆς ἠθικότητος καὶ τῆς θρησκευτικῆς ζωῆς ὑπελείφθημεν σοβαρώτατα καὶ διαρρέεμεν τὸ καθ' ἡμέραν ἀπαθεῖς, ἄπιστοι καὶ αὐτόχειρες. Μονόπλευρον λοιπὸν ἀπεργαζόμεθα τὴν ζωὴν μας.

Αὐτοσυντηρητισμὸς ἐπιβάλλεται σώματος καὶ ψυχῆς ἐν υγιείᾳ καὶ εὐεξίᾳ ἀκριβῶς ἐπιμελημένη καὶ λογικῇ. Αὐτοσυντηρητισμὸς ἐνδείκνυται παιδείας καὶ γλώσσης καὶ ἀγωγῆς κατὰ τὰ πάτρια πρότυπα τῆς ἐνδόξου ἐλληνικῆς ἱστορίας ὀλοκλήρου τοῦ μακραιώ- νος παρελθόντος. Αὐτοσυντηρητισμὸς προέχει Πολιτείας καὶ Ἐκκλησίας καὶ οἰκογενεῖας συμφῶνως μὲ τὰς εὐγενεστάτας ἐλληνοπρεπεῖς παραδόσεις καὶ μὲ τὴν ἀκατάβλητον ζωτικότητα τῆς φυλῆς δι' ὄλων τῶν αἰώνων καὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς δουλείας.

Ὅταν ὁ ἀνώτατος ἄρχων καὶ πολιτικὸς κυβερνήτης κατέρχεται πρῶτος εἰς τὸν ἱερὸν βωμὸν τῆς προσευχῆς καὶ τῆς πρὸς τὸν Ὑψίστον Θεὸν ὀφειλομένης λατρείας καὶ εὐχαριστίας, ὅταν ὁ κατὰ πόλεις νομάρχης καὶ δικαστικὸς καὶ στρατιωτικὸς συμπεροσχηται ἐκάστοτε παραπλεύρως τῷ Ἐπισκόπῳ τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας, τότε καὶ πᾶσα ἄλλη διοίκησις καὶ ἐξουσία καὶ πλοῦτος θὰ ἀντιληφθῶσιν ἐκ τοῦ συναρπά- ζοντος καλοῦ παραδείγματος, ὅτι, πλὴν τῶν πολλα- πλῶν αὐτῶν κοινωνικῶν ὀφειλῶν καὶ ὑποχρεώσεων, ἔχουσιν ὁμοίως καὶ μίαν ἑτέραν τιμωτάτην ὑποτέ- λειαν καὶ ἱερὰν ὀφειλὴν, ἐμπράκτως καὶ ἐκ τῶν ἔργων κυρουμένην, ἐνώπιον τοῦ αἰωνίου καὶ Ὑψίστου Πατρὸς.

Τὶ κακίζομεν σήμερον τὰ περὶ ἡμᾶς σοβοῦντα ἀριστερίζοντα συστήματα μόνον ἀρνητικῶς καὶ ἀπράκτως καὶ δὲν διαισθανόμεθα ἡμεῖς αὐτοὶ θετικῶς καὶ ἐνεργῶς, ὅτι καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν καὶ παράταξιν ἐξεκλίναμεν, οἱ μὲν ὀλιγώτερον οἱ δὲ περισσότερον, ἀπὸ τῶν ἀνεγνωρισμένων ἠθικῶν κεφαλαίων τῆς ἀγίας καὶ ἀμωμήτου τῶν ἀοιδίμων πατέρων ἡμῶν πίστεως καὶ ὀρθοδοξίας; Ἐξ οἰκείων καὶ ἐνδοθεν σφενδονίζον- ται τὰ βέλη κατὰ τῶν τιμαλφεστάτων ἔθνικῶν καὶ θρησκευτικῶν ἡμῶν ἰδεωδῶν, καὶ γλώσσης καὶ παι- δείας καὶ οἰκογενεῖας καὶ κοινωνίας καὶ ἐκκλησίας καὶ πολιτείας, τὰ ὁποῖα ἀλώθητὰ καὶ οὕτω προηγμένα ἐκκληροδότησαν ὑπερηφάνως ἡμῖν γενεαὶ ὁμαίμονες ὀλοκλήροι. Οὐδεὶς νεωτερισμὸς δύναται νὰ καταστή- σταθερὸς ἠθικὸς παράγων καὶ στυλοβάτης ἀνευ τῆς ἀνωθεν ἀποκαλυφθείσης ἀληθείας τοῦ Χριστιανισμοῦ, τοῦ ἀνυψούντος τὴν ἀνθρωπότητα καὶ τὰ άτομα εἰς ἀφθαστα ὁμολογουμένως ἐπίπεδα ἀγάπης καὶ ἀλλη- λεγγύης πραγματικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀδελφότητος καὶ ἀκμῆς τεραστίας δι' ὄλων τῶν αἰώνων καὶ ἔλων τῶν ἐθνῶν.

Δὲν ὑπολείπεται ἄρα εἰμὴ προσαρμογὴ ὡς δυνατόν πρὸς τὰς νεωτέρας μόνον μεθόδους μετ' αὐστηρᾶς καὶ ζηλοτύπου τρόπον τινὰ προσηλώσεως πρὸς τὰ ἀπ' αἰώνων ὡς ἀριστα καὶ ἀρίστως διακεκτημένα ἱερὰ καὶ ὄσια πάτρια καὶ πατρῶα θέσμια.

Ἐδῶ ἐγκείται τὸ μυστήριον τῆς ἀκαταβλήτου ἐλλη-
νηκτικῆς ζωτικότητος καὶ τοῦ ὑπερόχου μεγαλείου, ὅτι
οἰκειωθεὶς ποτε ὡς ἔθνος καὶ ὡς κράτος ὁ Ἕλλην τὴν
χριστιανικὴν ὀρθοδοξίαν ἀπ' ἀρχῆς καὶ φιλοσοφικῶς
ὄλως κατὰ βάθος προσαρμόσας, ἐστάθη δι' ὄλων τῶν
αἰῶνων ὁ κυριώτερος προμαχὼν αὐτοῦ καὶ ἱεραπό-
στολος διὰ τοῦ ὄγκου τῶν μυριάδων ἀγίων μαρτύρων
καὶ ἀποστολῶν πρὸς ἅπαντα τὰ περίοικα ἔθνη τῆς
ἀχανοῦς καὶ μακραιώνος βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας,
γενόμενος ἐν ταύτῃ καὶ πρωτοπόρος καὶ διδάσκαλος
τῆς Ἀναγεννήσεως διὰ τῶν σοφῶν καὶ λόγιων αὐτοῦ
μετὰ τὴν ἄλωσιν καὶ μετὰ τῶν πολλῶν ἐθνῶν τῆς
δύσεως, Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς.

Δόξα λοιπὸν καὶ τιμὴ εἰς τὸ ὀρθόδοξον ἑλληνικὸν
πνεῦμα καὶ τὸν θεοδίδακτον ἐν αὐτῷ καὶ ἀπραιφνῆ
ἀείζων καὶ ζωηγόνον χριστιανικὸν κοινωνικὸν πολι-
τισμὸν. Οὐχὶ θεδαίως κατὰ τὴν μονομερῆ καὶ αὐτά-
ρεσκον ἀντίληψιν τοῦ γνωστοῦ ἀρχαιοφίλου καὶ δελ-
φικοῦ αὐτομυσταγωγοῦ, ἀλλὰ κατὰ τὸν μόνον καὶ ἀ-
παράμιλλον δραματισμὸν καὶ τύπον, ὃν πανσόφως
διέγραψαν καὶ κατωχύρωσαν οἱ θεϊότατοι ἄγιοι πα-
τέρες καὶ περινοῦστατοι ἱεράρχαι καὶ διδάσκαλοι τῆς
οἰκουμένης.

Οὗτος εἶνε ὁ γνήσιος δραματισμὸς καὶ ὁ δόκιμος
αὐτοσυντηρησμός, ἡ ἀνεγνωρισμένη καὶ βασιλικὴ λεω-
φόρος τῶν ἱερωτάτων θεσμίων καὶ παραδόσεων τοῦ
ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Ἐὰν δέ τις παρὰ ταῦτα αὐτογνωμόνως δυστροπῆ
καὶ δὲν συνομολογῆ, ἄς ἀκούσῃ μετὰ προσοχῆς σοβα-
ρᾶς τοῦ ἀρχαιοτάτου καὶ σοφωτάτου Ἑλληνος ποιη-
τοῦ ἐν θαυμασίᾳ ὄντως ἐμπνεύσει:

«Ὅταν γὰρ ὀργὴ δαιμόνων βλάβη τινα,
τοῦτ' αὐτὸ πρῶτον ἐξαφαιρεῖται φρενῶν
τὸν νοῦν τὸν ἐσθλόν, εἰς δὲ τὴν χεῖρα τρέπει
γνώμην ἴν' εἰδῆ μηδὲν ὦν ἀμαρτάνει».

† Ο ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΕΩΣ ΓΕΡΒΑΣΙΟΣ

Η ΕΝ ΡΟΥΜΑΝΙΑ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἀπὸ τινος ἡοξάτο ἐν Ρουμανίᾳ σημειουμένη ἕκτα-
κτός τις θρησκευτικὴ κίνησις, δημιουργουμένη ὑπὸ
ἰσχυρῶν τινῶν χριστιανικῶν προσωπικοτήτων κληρι-
κῶν καὶ λαϊκῶν ἐντόνων θρησκευτικῆς δυναμικότη-
τος, ἐκδηλουμένη εἰς δρασίν ζωηρὰν ὑπὲρ τῆς θρη-
σκευτικῆς καὶ ἠθικῆς ἀναπτύξεως τοῦ ρουμανικοῦ
λαοῦ καὶ τῆς ἀνυψώσεως τοῦ πνευματικοῦ ἐπιπέδου
τῆς ρουμανικῆς κοινωνίας. Ἡ κίνησις αὕτη ἐμφανί-
ζεται τόσο ἰσχυρά, ὥστε νὰ χαρακτηρίζεται ὡς προ-
ἄγγελος νέας ἀναγεννήσεως τοῦ ρουμανικοῦ λαοῦ.
Παράγοντες τῆς κινήσεως ταύτης εἶνε τὰ ἀκόλουθα
θρησκευτικὰ σωματεία: α) Ἡ ἐν Cluj «Ὁρθόδοξος
Ρουμανικὴ Ἀδελφότης», β) ὁ ἐν Βουκουρεστίῳ σύλ-
λογος «Πατριάρχης Μύρων», γ) ὁ «Στρατὸς τοῦ Κυ-
ρίου», καὶ δ) ἡ δράσις τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ ἐν Βου-
κουρεστίῳ Πανεπιστημίου N. Grăinic, Διευθυντοῦ
τῆς Ἐφημερίδος «Calentaru» καὶ τοῦ περιοδικοῦ
«Gandirea». Εἰς ταῦτα συναριθμητέοι καὶ οἱ θρη-

σκευτικοπολιτικοὶ σύνδεσμοι «Συνασπισμὸς τῆς Ἐ-
θνικῆς Θρησκευτικῆς Ἀμύνης» καὶ «Ἡ Λεγεὼν τοῦ
Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ».

α) Ἡ «Ὁρθόδοξος Ρουμανικὴ Ἀδελφότης» εἶνε
τὸ νεότερον ἐκ τῶν προμνημονευθέντων σωματείων
διότι ἰδρυθῆ μόλις περὶ τὰς ἀρχὰς Μαρτίου ἐν. ἔτους
τῆ πρωτοβουλία σπουδαίας τινὸς ομάδος διανοουμέ-
νων, ὡς καὶ ὀλοκλήρου τοῦ ὀρθόδοξου κλήρου τῆς
Μητροπόλεως Τρανσυλβανίας, ἀμειώτερον δὲ τοῦ
σεβ. Μητροπολίτου τῆς Τρανσυλβανίας N. Mbalan*
Ὁ ὑπὸ τῆς «Ὁρθόδοξου Ρουμανικῆς Ἀδελφότητος»
ἐπιδικώμενος σκοπὸς ἐγκείται εἰς τὴν ἐν τῇ προ-
σωπικῇ καὶ τῇ οἰκογενειακῇ τῶν μελῶν αὐτῆς ζωῇ
πραγματοποιήσιν τῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ διδασκαλίας, εἰς τὴν ἐπικράτησιν τῶν ὀρθοδό-
ξων χριστιανικῶν ἀρχῶν εἰς πάντας τοὺς κλάδους
τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, πρὸ πάντων δ' ὅμως εἰς τὴν
συγκέντρωσιν τῶν διανοουμένων τῆς Τρανσυλβανίας
πέριξ τῆς Ἐκκλησίας καὶ δὴ εἰς τὴν κινήσεισιν
καὶ χρησιμοποίησιν τῶν ἐκπροσωποῦντων τὴν ἐπιστή-
μην εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς θρησκευτικῆς χριστιανι-
κῆς ἰδέας. Εἶναι γνωστὴ ἡ τῶν λεγομένην «διανοου-
μένων» καὶ τῶν δῆθεν ἐπιστημονικῶν κύκλων πρὸς
τὴν χριστιανικὴν ἐκκλησίαν ἐχθρότης ὡς καὶ ἡ συγ-
κρότησις τινῶν ἐξ αὐτῶν εἰς ἔθνικὰς καὶ διεθνεῖς
ἀθεϊστικὰς ἢ ἐν γένει πολεμίας πρὸς τὸν Χριστιανι-
σμὸν ἐταιρείας, συνδέσμους καὶ στοάς. Τούτους ἀκρι-
βῶς τοὺς διανοουμένους ἢ «Ὁρθόδοξος Ρουμανικὴ
Ἀδελφότης» σκοπεῖ νὰ ἀποσπάσῃ ἐκ τῆς θρησκευτι-
κῆς ἀδιαφορίας καὶ ἐκ τῶν κύκλων τῶν ἀθεϊστικῶν
συγκροτημάτων καὶ νὰ μετατρέψῃ αὐτοὺς ἀπὸ εἰκο-
νοκλάστας εἰς χριστιανούς Ἀποστόλους.

Ἡ ἰδέα εἶναι ὄντως σπουδαιοτάτη. Πάσαι αἱ ἐναν-
τίον τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐπιθέσεις ἐξεπορευθήσαν εἰ
δικῶς ἐκ τῶν τάξεων τῶν ἐπιστημόνων καὶ τῶν φι-
λοσοφούντων. Ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲ ἐκ τοῦ αὐτοῦ
τῶν διανοουμένων κύκλου ἐκπηγάδουν αἱ ἀντιχρι-
στιανικαὶ ἰδεολογίαι καὶ στάσεις. Τούτου δ' οὕτως
ἔχοντος ἐπεβάλλετο ἡ ἐπέιγουσα τῆς Ἐκκλησίας δρα-
σις πρὸς συγκέντρωσιν τῶν διανοουμένων ὑπὸ τὴν
χριστιανικὴν σημαίαν κατὰκτισιν αὐ-
τῶν. Προδήλως δὲν δυνάμεθα νὰ ἀπασχοληθῶμεν
περὶ τὴν δράσιν τῆς «Ὁρθόδοξου Ρουμανικῆς Ἀδελ-
φότητος», δεδομένου ὄντος ὅτι τὸ ἐν λόγῳ σωμα-
τεῖον τώρα μόλις ἀρχίζει τὴν δράσιν του. Πόσον ὅμως
μεγάλῃ σπουδαιότητι ἀποδίδεται εἰς αὐτὴν ὑπὸ τῆς
Ρουμανικῆς ἐκκλησίας καὶ καθόλου ὑπὸ τῆς Ρουμα-
νικῆς κοινῆς γνώμης προκύπτει ἐκ τῶν σημαντικῶν
ἐκδηλώσεων τῶν γενομένων ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἱ-
δρύσεως αὐτῆς. Διότι ἡ Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας, ἡμέρα
τῆς ἐπισήμου ἐμφανίσεως τοῦ νέου χριστιανικοῦ σω-
ματείου, ἐσημειώθη ὡς μέγας σταθμὸς ἐν τῇ πνευματικῇ
τοῦ Ρουμανικοῦ λαοῦ ζωῇ. Τῆς ἐπιβλητικῆς πρὸς συγ-
κρότησιν τοῦ συλλόγου συνελύσεως συμμετέσχε μέγας
ἀριθμὸς κληρικῶν προερχομένων ἐκ τῆς Μητροπό-
λεως τῆς Τρανσυλβανίας καὶ ἄλλων μερῶν τῆς χῶ-

* Ὁλόκληρος ἡ Ρουμανικὴ Ἐκκλησία, ἥτις περιλαμβά-
νεται ὑπὲρ τὰ 12 ἑκατομμύρια πιστοὺς, διαίρεται εἰς 5
Μητροπόλεις, ὧν ἡ τῆς Τρανσυλβανίας τυγχάνει μία τῶν
μεγαλυτέρων.

ρας ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Πατριάρχου τῆς Ρουμανίας Miron Cristea, τοῦ σεβ. Μητροπολίτου τῆς Τρανσυλβανίας Νικολάου Balan, τῶν ἐπισκόπων Ivanu τοῦ Cluj Cr. Ciorgoaiu τῆς Oradia O.G.R. Comsa τοῦ Arad καὶ τοῦ I. Strof τοῦ ἐπισκόπου τοῦ στρατοῦ ὡς καὶ τῶν σπουδαιότερων ἐκπροσώπων τῆς διανοητικῆς ζωῆς τῆς Τρανσυλβανίας, ὧν προεξήρχον οἱ Καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου N. Crainic, I. Lupas, B. Duica, S. Dragomir, P. Voitești, V. Stanciu, V. Moldovanu, A. Vlad, S. Cioranu, S. Stănică, N. Bogdan, P. Metes, S. Goanga, O. Gibu, O. Martinovici κ.λ.π.

Ἐξ αὐτῶν ὁ κ. N. Crainic, ὅστις εἶνε ὁ κύριος ἐμψυχωτὴς τῆς Ρουμανικῆς φοιτητικῆς νεολαίας καὶ τῆς Ρουμανικῆς κοινῆς γνώμης, ἐχαρακτήρισε τὸ γεγονός τῆς ἰδρύσεως τῆς «Ὁρθοδόξου Ρουμανικῆς Ἀδελφότητος» ὡς «τὸ μέγα σημεῖον προσανατολισμοῦ πρὸς τὸ μέλλον» καὶ ὡς «ἱστορικὴν ἐν τῇ ἐξελλείξει τῆς Ὁρθοδόξου Ρουμανικῆς Ἐκκλησίας ἡμερομηνίαν».

Περὶ τῶν λοιπῶν παραγόντων τῆς κινήσεως ταύτης θὰ πραγματευθῶμεν εἰς ἐπόμενον ἄρθρον.

ΠΕΤΡΟΣ ΑΝΤΩΝΕΣΚΟΥ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Δόγοι συνέσεως.

Ἡ πρώτη Μαῖου ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς κυβερνήσεως νὰ ἀμεινθῆναι πρὸς τοὺς τοὺς ἐορταστὰς τῆς ἡμέρας ἐργατίας ἐν χαιρετιστηρίῳ διαγγέλματι λόγους φρονηματιστικούς διὰ τὰ καταστήσῃ τὸν ἐργατικὸν κόσμον προσεκτικὸν ἐναντι τῆς ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν ἐκμεταλλεύσεως τῆς ὠραιοτέρας καὶ φαιδροτέρας ἡμέρας καὶ τῆς μεταβολῆς τῆς εἰς ἡμέραν μίσους καὶ ταραχῆς.

Δὲν ὑπάρχει—εἶπεν ὁ κ. πρωθυπουργός—παράδειγμα ἐν ἐν τῇ ἱστορίᾳ, καθ' ὃ οἱ λαοὶ διὰ τῆς ἀρνήσεως τῆς πατρίδος, τῆς περιφρονησεως τῆς θρησκείας, ἐν ὀνόματι τοῦ πλέον χυδαίου ὕλισμου, ἠδυνήθησαν ποτὲ νὰ εὐημερήσωσι καὶ νὰ δημιουργήσωσι πολιτισμὸν τινα. Μόνον μὲ πάλλυσαν καρδίαν ἐκ τῶν ὑψηλῶν συναίσθημάτων τῆς φιλοπατρίας καὶ μὲ θαυτὴ αἰσθημα θρησκευτικῆς πίστεως καὶ προσηλώσεως εἰς τὰς εὐγενεῖς ἐθνικὰς παραδόσεις κατώρθωσαν νὰ ἐξαρθῶσιν ὑπεράνω τῶν ὕλιστικῶν ὑπολογισμῶν καὶ τὰ ἔθνη νὰ μεγαλοεργήσωσιν... Δὲν προαγόμεθα κρημνίζοντες τοὺς θωμούς μας πρὸς χάριν χιμαιρικῶν καὶ ἀνυπάρκτων παραδόσεων. Ὁ ἀληθὴς πολιτισμὸς, ὅπου ἐξεδηλώθη, ὑπῆρξεν ἀπάνθισμα μακρᾶς ψυχικῆς καλλιέργειας ἐμπνεόμενος ὑπὸ ἠθικῶν δυνάμεων καὶ ὡς τοιοῦτος κατίσχυσεν.

Οἱ ἐν Ρωσίᾳ καὶ χῶνται, δι' ἐδημιούργησαν νέον πολιτισμὸν ἀνευ τῶν ὑψηλῶν καὶ εὐγενῶν παραγόντων, τοὺς ὁποίους ἀναφέρει τὸ πρωθυπουργικὸν διάγγελμα. Ἡ μᾶλλον, ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῶν ὑπ' αὐτῶν κρημνισθειῶν ἀξιών. Τοῦ «πολιτισμοῦ» ὅμοις τούτου θαναμαστὰ ὀλίγοι ἀπέμειναν σήμερον ὅσοι τὸν ἐδοκίμασαν ἐπὶ τόπον, ἄλλοι τῆς τῆς κόμην ὀλολύζον διὰ τὸν ἀπολεσθέντα ἀνθρωπισμὸν.

Πῶς νὰ γελᾷσῃ!

Μέγας γαιοκτῆμων, ἐξ ἀποστάσεως θανμαστῆς τῆς ἀσυγκρίτου εὐδαιμονίας τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ τῆς σημερινῆς Ρωσίας, ὡς παρονοίαζεν αὐτὴν ἢ ὑπ' αὐτοῦ ἀπλήστως μελετηθεῖσα πλουσιωτάτη σοβιετικὴ φιλολογία, ἀπεφάσισε νὰ μεταβῇ εἰς τὸν παράδεισον ἐκεῖνον διὰ τὰ τὸν θαυμάσιον ἐκ τοῦ πλησίον. Γενόμενος δ' αὐτόπτης καὶ αὐτήκοος μάρτυς τῆς κομμουνιστικῆς ζωῆς, μετὰ τὴν ἐκείθεν ἐπιστροφὴν του ἐθεώρησε καθήκον του τὰ ρωτίσῃ τοὺς συμπατριώτας του περὶ αὐτῆς, περὶ ἧς ἔγραψε μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς: «Κανείς ἐκεῖ δὲν γελᾷ πάντες ὑποφέρουν καὶ θρηνοῦν. Παντοῦ κρατεῖ ὑπόκωφος δυσσαρῆσκεια... Ὅταν ὁ ρωσικὸς λαὸς ἐπαναστατήσῃ, ὁ κόσμος θὰ μείνῃ κατὰπληκτος ἐκ τῆς φρίκης, τῆς ὁποίας θύμα ὑπῆρξεν...». Εἶνε ἡ πολλοστὴ ἀπογοήτευσις, ἡ ὁποία μετεδόθη ἀπὸ ἀπροκαταλήπτους ἐπισκέπτας τῆς σημερινῆς Ρωσίας. Ὡ, ἐὰν ἐγνώριζον οἱ παρ' ἡμῖν παρασυρόμενοι ὑπὸ τῆς προπαγάνδας τὴν ὄντως ἀνεκκλήτῃον δυστυχίαν τοῦ τάλαιπύρου ἐκεῖνον λαοῦ! Ἢ θὰ προειμῶμεν νὰ εἴμεθα ζητιάνοι εἰς τὰς Ἀθήνας σας, παρὰ νὰ βασανίζωμεθα ἐδῶ ἀπὸ ἀπερίγραπτον πέναν καὶ δυστυχίαν!—λέγει μία ἐκείθεν ἐπιστολὴ ρώσου «συντρόφου».

0,1

Ὁ κ. Γ. Α. Κατωπόδης, πραγματευόμενος ἐν τῇ «Ἐργασία» περὶ τῆς μορφῆς τῆς ἐγκληματικότητος τοῦ κλήρου ἐπὶ τῇ βάσει στοιχείων ἄτινα ἠρύσθη ἐκ τῶν ἐπισήμων στατιστικῶν, ἱκανῶν, παρὰ τὴν ἀτέλειάν των, νὰ διαγράψωσι τὰ ὄρια μέχρι τῶν ὁποίων ἐκτείνεται ἡ ἐγκληματικότης τοῦ κλήρου, κακίξει τὰς ἐν τῷ τύπῳ ἐν σχέσει πρὸς τὸ ζήτημα ἀναγραφείσας ἀνακριβείας διότι, «ἀκριβῶς εἰπεῖν, δὲν πρόκειται κἄν περὶ βαθμοῦ ἐγκληματικότητος. Καὶ λέγομεν τοῦτο—ἐξακολουθεῖ ὁ κ. Κατωπόδης—ἐφ' ὅσον τὸ ποσοστὸν τῶν καταδικασθέντων κληρικῶν ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν καταδικασθέντων ἀνῆλθε μόλις εἰς 0,2 κατὰ τὸ ἔτος 1924, διὰ τὰ κατέληθον εἰς 0,1 κατὰ τὰ ἀκολουθήσαντα ἔτη. Ἀπολύτως ἐξεταζόμενος ὁ βαθμὸς οὗτος ἐγκληματικότητος μιᾶς τάξεως εἶναι ἀνάξιος λόγον, ἐν σχέσει δὲ πρὸς τὸν βαθμὸν ἐγκληματικότητος ἄλλων τάξεων ἐμφανίζεται κατώτερος κατὰ πολὺ... Μεταξὺ διαφόρων τάξεων ἀριθμοῦσῶν ἴσοι ἀριθμοὶ μελῶν ἢ τάξις τῶν θρησκευτικῶν λειτουργῶν κατατάσσεται ὅσον ἀφορᾷ τὸν βαθμὸν ἐγκληματικότητος τελευταία, καὶ δὴ ἐν ἀσημάντῳ ποσοστῷ, σημειοῦται δὲ καὶ ἐλάττωσις εἰς ἐποχὰς μάλιστα ἁλματικῶν ἐν τῇ χώρᾳ προόδων τῆς ἐγκληματικότητος (36508 καταδικασθέντες τὸ 1926 καὶ 65290 τὸ 1929)». Ὁ κ. Κατωπόδης ἀποδίδει τὸ πρῶγμα—χωρίς, ὅπως δηλοῖ, νὰ πιστεύῃ ἀπολύτως εἰς τὸν ἱστορικὸν ὕλισμὸν—εἰς τὴν σχετικὴν οικονομικὴν ἐξέλιξιν τοῦ κλήρου ἐν σχέσει πρὸς τὴν οικονομικὴν ἐξαθλίωσιν ἄλλων τάξεων καὶ εἰς τὸν περιορισμὸν τῶν ἀναγκῶν του, ἄτινα θεωρεῖ ἀποτελοῦντα «σοβαρὸν καὶ μόνιμον φραγμὸν ἐν τῇ πρὸς τὸ ἐγκλημα ὁδῷ», ἐν

συνδυασμῷ «πρὸς τὴν μοιραίαν ἐπιβολὴν τὴν ὁποίαν ἀσκεῖ ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἢ περὶ ἧς ὁ λόγος τάξις...».

Ο,Ο.

Ὅσονδήποτε παρήγορα κἂν εἶνε τὰ πορίσματα τῆς σοβαρᾶς μελέτης τοῦ διακεκριμένου ἐκκληματολόγου, θὰ ἐπιτραπῇ τὰ μὴ συμφωνήσωμεν ὡς πρὸς τὰ φερόμενα ὑπ' αὐτοῦ αἷτια τῆς μὴ ἐκκληματικότητος τοῦ κλήρου. Ἀλλοίμονον, εἰ ἂν ἡ τυχὸν πενία καὶ ἡ ἀνέχειά του θὰ ἔπρεπε τὰ λογισθῆναι ὡς εὐλογος ἀφορμὴ πρὸς ἐκκληματικὰ πράξεις. Ὁ κληρὸς ἀπέχει, καὶ ὀφείλει ν' ἀπέχη πάσης κακοπραξίας διότι εἶνε λειτουργὸς θρησκείας ἀξιούσης παρ' αὐτοῦ ζωὴν ἄμωμον καὶ ἀνέγκλητον, διότι ἡ Ἐκκλησία κατέστησεν αὐτὸν ἐν τῇ κοινωνίᾳ διδάσκαλον τῆς χριστιανικῆς ἠθικῆς, ποιμένα καὶ χειραγωγὸν τῶν εἰς αὐτὸν ἐμπειπιστευμένων λογικῶν προβάτων. Ἀδυστηρῶς εἰπεῖν, λοιπόν, δὲν δύναται τὰ ὑπάρξει διὰ τὸν κληρικὸν λόγος ἐξωθῶν αὐτὸν εἰς ἐγκλήματα. Διὰ τοῦτο, ἀπὸ ἐπόψεως κληρικῆς δεοντολογίας, θὰ ἀνέμερέ τις ὅπως τὸ τοῦ κλήρου Ο,2 τοῦ 1924 τὸ κατὰ τὰ ἐπακολουθήσαντα ἔτη (μέχρι τοῦ 1929) κατελθὼν εἰς 1,0, καταλήξῃ καὶ ὀριστικῶς μοιμοποιηθῆναι εἰς τὸ 0,0, τὸ ὁποῖον θὰ ἠῤῥητό τις καὶ διὰ τὸ πινάκιον τῶν ἐνώπιον τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ δικαστηρίου ἐκδικαζομένων παραπτωμάτων. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ εὐσυνείδητος μελέτη τοῦ κ. Κατωπόδη ἀποδεικνύει ἀπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἀσυστάτους ὅλως τὰς ἐπὶ τοῦ θέματος ἀνακριβείας μερίδος τινὸς τοῦ τύπου, διὰ τῶν ὁποίων καὶ ὁ κληρὸς ἠδικήθη καὶ ἡ κοινωνία ἐσκανδαλίσθη.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὴν πρώτην τῆς Παρασκευῆς τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος μετὰ τοῦ ἐκ τῶν Σεβασμιωτάτων Συνέδρων Μητροπολίτου Φιλίππων καὶ Νεαπόλεως Χρυσοστόμου ἀπελθὼν ἐξ Ἀθηνῶν ἀφίκετο τὴν ἐσπέραν εἰς Καρδίτσαν ὅπως μετάσχῃ τῆς εἰς μνήμην τοῦ ἱερομάρτυρος Σεραφείμ πανηγύρεως ἧτις ἀπὸ τινων ἐτῶν διὰ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων Ἰεζικὴλ προσέλαβε πάνδημον χαρακτῆρα. Κατὰ τὴν ἀφίξιν των εἰς τὸν σταθμὸν Δεμερλῆ ἐγένοντο δεκτοὶ οἱ Ἱεράρχαι ὑπὸ τοῦ Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀρχιμ. Κυρίλλου Καρπαλιώτου καὶ πολλῶν κληρικῶν, ἐν δὲ τῷ σταθμῷ Καρδίτσης ὑπὸ τοῦ Σεβ. Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων περιστοιχομένου ὑπὸ δεκάδος κληρικῶν, τοῦ Δημάρχου καὶ τῶν Ἀρχῶν τῆς πόλεως καὶ πλήθους εὐσεβοῦς λαοῦ, ἐφιλοξενήθησαν δὲ ἐν τῷ οἰκῆματι τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Τὴν ἐπαύριον μετὰ τοῦ Σεβ. Θεσσαλιώτιδος ἐπεσκέφθησαν τὸν μητροπολιτικὸν ναόν, τὰ Σχολεῖα τῆς πόλεως καὶ τὰ εὐαγῆ αὐτῆς ἰδρύματα, ἐν αἷς τὴν Βιβλιοθήκην καὶ τὴν νυκτερινὴν Σχολὴν τοῦ Συλλόγου «Ἀθηνᾶ». Πρὸ τοῦ Γυμνασίου ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ὠμίλησε πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας μαθητὰς καὶ πρὸς τὰς μαθητρίδας, μετὰ μεσημβριαν δὲ ἐχοροστάτησεν κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ ναῷ καὶ μετὰ προσλαλίαν τοῦ Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱερᾶς Μητροπό-

λεως ὠμίλησε πρὸς τὸν κατακλύζοντα τὸν ναὸν εὐσεβῆ λαὸν περὶ τοῦ ἱερομάρτυρος ἁγίου Σεραφείμ καὶ περὶ τῆς σημασίας τῆς θρησκείας ἐν τῇ ζωῇ. Εἰς Καρδίτσαν ἀφίκετο καὶ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Τρίκκης καὶ Σταγῶν ὅπως μετάσχῃ τῶν ἐορτῶν. Συνελειτούργησαν δὲ τὴν ἐπαύριον ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ οἱ Σεβ. Μητροπολίται Φιλίππων, Τρίκκης καὶ Θεσσαλιώτιδος μετὰ πολλῶν Ἱεροσυτέρων καὶ Διακόνων, μετὰ δὲ τὴν θείαν Λειτουργίαν ἐτελέσθη λιτανεία, ἧς μετέσχον ἅπαντες σχεδὸν οἱ ἐφημέριοι τῆς ἐπαρχίας Καρδίτσης. Κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς λιτανείας ἐτελέσθη πρὸ τοῦ ναοῦ ἐπιμνημόσυνοι δέησις ὑπὲρ τοῦ Διονυσίου Ἐπισκόπου Τρίκκης θανατωθέντος μετὰ τὴν ἀποτυχούσαν ἐπανάστασιν αὐτοῦ (1601 καὶ 1611) ὑπὸ τῶν Τούρκων, ὑπὸ τοῦ Σεβ. Θεσσαλιώτιδος, ὠμίλησαντος σχετικῶς πρὸς τὸν Διονύσιον καὶ τὸν ἱερομάρτυρα Σεραφείμ καὶ στεφανώσαντος τὴν εἰκόνα τοῦ Διονυσίου, ὃν, ὡς γνωστὸν, ὡς ἀσχολούμενον περὶ τὴν ἀστρονομίαν καὶ τὴν φιλοσοφίαν χλευστικῶς οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ ὠνόμασαν «Σκυλόσοφον». Τὴν ἱερὰν λιτανείαν ἀνὰ τὴν πόλιν τῆς Καρδίτσης παρεκολούθησαν ἄπειρα πλήθη εὐσεβοῦς λαοῦ, συρρεύσαντος ἐξ ἀπάσης τῆς Θεσσαλίας, μεταξύ δὲ τῶν ἐπισήμων ἦσαν ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, Βουλευταὶ, ὁ Νομάρχης, ὁ Μέγας Λαγάρης κ. Τσολάκογλου, μετὰ τῶν ὑπασιπιστῶν καὶ τῆς Στρατ. Μουσικῆς Λαρίσης, Ἀξιωματικοὶ καὶ ἄλλοι. Περιέπτατο σμήνος ἀεροπλάνων, στρατὸς δὲ ἀπέδιδε τὰς τιμάς. Ἡ πόλις ἐώρταζε καθ' ἅπασαν τὴν ἡμέραν, παρεκολούθησαν δὲ καὶ οἱ Ἱεράρχαι μετὰ μεσημβριαν εἰς τὸν Δημότ. κήπον καὶ τὰς κοινὰς ἐορτάς. Καὶ ὁ μὲν Δῆμος Καρδίτσης παρέθηκε πρόγευμα, ὁ δὲ Σεβ. Θεσσαλιώτιδος δεῖπνον εἰς ἃ παρεκάθησαν ἐκτὸς τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἄλλοι τῶν ἐπισήμων, ἀντηλλάγησαν δὲ προπόσεις. Ἡ παρουσία τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου καὶ τῶν λοιπῶν Ἱεραρχῶν καὶ ἡ συμμετοχὴ αὐτῶν εἰς τὰς ἐορτάς τῆς Καρδίτσης προσέδωκεν εἰς αὐτὰς ἐξαιρετικὴν λαμπρότητα καὶ ζωηρότητα, συνετέλεσε δὲ εἰς τὴν ἔξαρσιν καὶ τὸν νωσιν τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος τοῦ λαοῦ. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Τρίκκης καὶ Σταγῶν ἀναχωρήσας τὴν ἐσπέραν τῆς Κυριακῆς ὑπεδέχθη τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον καὶ τοὺς Σεβ. Φιλίππων καὶ Θεσσαλιώτιδος, μεταβάντας εἰς Τρίκκας τὴν πρώτην τῆς Δευτέρας, ἐκεῖθεν δὲ συνώδυσεν αὐτοὺς εἰς Καλαμπάκαν καὶ ὠδήγησεν εἰς τὰς Μονὰς τῶν Μετεώρων. Ἐπεσκέφθησαν μόνον τὴν Μονὴν Ἁγίου Στεφάνου, ἐν ἧ καὶ παρέμειναν ἐπὶ τινὰς ὥρας. Κατελθόντες δὲ εἰς Καλαμπάκαν ἐπεσκέφθησαν τὸν ἀρχαῖον αὐτῆς ναόν, εἰς ὃν εἶχον συρρεῦσαι ἱκανοὶ τῶν εὐσεβῶν κατοικῶν τῆς πόλεως. Μετὰ προσλαλίαν τοῦ Σεβ. Τρίκκης ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἀναλθὼν τὰς βαθμίδας τοῦ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ ἀρχαίου Ἀμβωνος ὠμίλησε πρὸς τὸν λαόν, ὅστις, σημειωτέον ὅτι καθ' ἅπασαν τὴν διαδρομὴν τῶν Σεβ. Ἱεραρχῶν ὑπεδέχτο αὐτοὺς μετὰ σεβασμοῦ καὶ εὐλαβείας. Οἱ χωρικοὶ καθ' ὅδον γόνυπετεῖς ἐξήτηον τὰς εὐλογίας αὐτῶν. Καὶ ὁ μὲν Σεβ. Θεσσαλιώτιδος ἐπέστρεψεν εἰς Καρδίτσαν, ὁ δὲ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ ὁ Σεβ. Φιλίππων κατελθόντες μετὰ τοῦ Σεβ. Τρίκκης εἰς τὴν πόλιν τῶν Τρικκῶν ἐφιλοξενήθησαν ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῇ ἱερᾷ Μητροπόλει, κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς Δευτέρας. Ἀπελθόντες δὲ δι' αὐτοκινήτου περὶ ὥραν 1⁰ μ. μ. εἰς Λάρισαν ἐπέστρεψαν σιδηροδρομικῶς τὴν πρώτην

της Τρίτης. Τὸν Σεβ. Λαρίσης δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἴδωσιν ἀπουσιάζοντα εἰς περιοδείαν. Κατὰ τὸ παρατεθὲν ἐν τῷ Μητρ. Μεγάλῳ Καρδίτης δεῖπνον ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος προσεφώνησε τὴν Α. Μ. ὡς ἑξῆς :

«Βαθεῖαν ἐκφράζω εὐγνωμοσύνην πρὸς τὴν Α. Μακαριότητα τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσόστομον, διότι ἀποδεχθεὶς τὴν ταπεινὴν πρόσκλησίν μου καὶ ἐγκαταλείπων τὰς πολλὰς καὶ ποικίλας ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ Πνευματικὰς Αὐτοῦ ὁδὸν ἤσφατο πρὸς Θεσσαλίαν ὁδοῦ, καὶ ἀπολαύομεν ἤδη τῶν Θεοπειθῶν Αὐτοῦ εὐλογιῶν καὶ εὐχῶν. Δὲ εἶναι ἀνάγκη νὰ εἶπω ἐγὼ ὅτι ὁ Πρῶτος ἐν τῇ Ἱεραρχίᾳ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διαλαλεῖ τοῦτο ἢ μυριόστομος φῆμη, εἶναι καὶ Πρῶτος ἐν τοῖς γράμμασιν ἐν ταῖς συγγραφαῖς ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ διδασκαλίᾳ, ἐν τῇ Φιλανθρωπίᾳ, ὅτι ἀφοῦ διέπρεψεν ἐν τῇ Διευθύνσει Ἐκκλησιαστικῶν Σεμιναρίων, ἀνῆλθεν εἰς τὴν ὑψηλὴν Πανεπιστημιακὴν καθέδραν τὸ πρῶτον καὶ εἰς τὸν ὑψηλὸν Ἀκαδημαϊκὸν θῶκον κατόπιν, ἐνθα ἡ φωτεινὴ Αὐτοῦ διάνοια ὡς καλλίφωτος φάρος μεταλαμπάδευε τὰς καταγαζούσας ἀκτίνας ἀνά τοὺς δαιδαλώδεις δρόμους καὶ ἀτραπούς τῆς Θεολογικῆς Ἐπιστήμης. Ἀλλ' ἡ σοφία καὶ ἡ σύνεσις Αὐτοῦ ἐξεδηλώθη καὶ ἐν δυσχημέροις μάλιστα χρόνοις καὶ ἐκδηλοῦται καὶ ἐν τῇ πηδαλιουχίᾳ τοῦ ἀρραγοῦς τῆς Ἐκκλησίας σκάφους ὅπερ ὡς δεξιὸς οἰακοστρόφος εἰς ἀσφαλεῖς ἕρμους καθοδηγεῖ. Διὰ τοῦτο ἀπὸ τῆς ἀναρρήσεως τῆς Αὐτοῦ Μακαριότητος εἰς τὸν περιόδοξον θρόνον τῶν Ἱεροθῶν καὶ Λαωνιδῶν μετὰ περινοίας συμπράττων μετὰ τῆς Πολιτείας ἐπέτυχεν ἵνα σπουδαιότατοι νόμοι ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῶν τῆς Ἐκκλησίας πραγμάτων ψηφισθῶσι, νόμοι ἀναφερόμενοι εἰς τὴν διοίκησιν, εἰς τὴν οικονομικὴν βελτίωσιν τῆς Ἐκκλησίας, ἐγένοντο δὲ αἱ ἀπαρχαὶ βελτιώσεως τῆς θέσεως τοῦ ἐφημεριακοῦ κλήρου τοῦ τε ἐν ἐνεργείᾳ καὶ τοῦ ἐν γῆρῳ οὐδῶ σχολάζοντος. Ἀλλὰ καὶ τὴν φιλανθρωπίαν συστηματικῶς ἀνέπτυξεν ἡ Α. Μ. διὰ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου ὅπερ ἑκατοντάδας χιλιάδων δραχμῶν ἐτήσιως παρέχει εἰς τοὺς ἀπόρους, διὰ τῆς ἰδρύσεως τῶν λαϊκῶν Ἱατρείων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς διὰ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ Ἐκκλησι. Ὁρφανοτροφείου Βουλιαγαμένης καὶ τῶσων ἄλλων ἀγαθοεργῶν ἰδρυμάτων ὑπὸ τὴν ἐμπειρίαν τῆς Α. Μ. παραγομένων. Τιοῦτος λοιπὸν ἔπρεπεν ἡμῖν Ἀρχιερεῦς, ὅστις ἦλθεν οὐχὶ ἵνα διακονηθῇ ἀλλ' ἵνα διακονήσῃ, ἵνα ὀδηγήσῃ τὸ χριστεπώνυμον πλῆρωμα εἰς νομὰς σωτηρίας. Ἐπιτραπήτω μοι τοῖνυν ἵνα ἐγειρῶ τὸ κῦπελλον πλήρες ἐκ τοῦ γενήματος τῆς Ἀμπέλου ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσόστομου. Εἴησαν τὰ ἔτη Α'θιῆς πάμπολλα πανένδοξα πανευδαίμονα. Γένοιτο».

—Τῇ παρελθούσῃ Τετάρτῃ ἀφίκοντο εἰς Ἀθήνας περὶ τοὺς 160 Ἀγγλοὶ ἐπισκέπται τῆς Ἀνατολῆς, ἐν οἷς καὶ περὶ τοὺς 25 Ἀγγλικανοὶ κληρικοὶ ἐπὶ κεφαλῆς ἔχοντες τὸν Ἐπίσκοπον Λούις, συνοδευόμενοι δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θυατείρων κ. Γερμανοῦ. Εἰς τὸ περαιοτέρω ταξείδιόν των θὰ μετάρχη καὶ ὁ Καθηγητὴς κ. Α. Ἀλιβιζάτος, ὅστις καὶ θὰ ὁμιλήσῃ κατὰ τὸν πλοῦν ὡς καὶ ὁ Σεβ. Θυατείρων. Οἱ Ἀγγλοὶ ἐπισκέπται παρηκολούθησαν τὴν πρωτὴν τῆς Πέμπτης τὴν θείαν Λειτουργίαν ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ ναφ τῶν Ἀθηνῶν, τελεσθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἐφημερίου αὐτοῦ, μεθ' ὃ ἐπισκέφθησαν εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον περιστοιχούμενον ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Σεβ. Τραπεζοῦντος, Ἀποκρισαρίου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Ὁ Ἐπίσκοπος Λούις ἐξέφρασε τὴν χαρὰν αὐτοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ἐπισκεπτῶν ἐπὶ τῇ ἀφίξει εἰς Ἀθήνας, ὡς καὶ τὴν βαθυτάτην συγκίνησιν ἐκ τῆς παρακολουθήσεως τῆς θείας Λειτουργίας καὶ τῆς θαυμασίας ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, ὡσαύτως δὲ τὰς θερμὰς αὐτῶν εὐχαριστίας ἐπὶ τῇ ἀδελφικῇ ὑποδοχῇ. Ἀπαντήσας ὁ Μακ. Ἀ-

ρχιεπίσκοπος ἐχαιρέτισεν αὐτοὺς, ὑπομνήσας ὅτι τὸ σύνθημα τῆς ἀνανεώσεως τῶν φιλικῶν σχέσεων ἐν τοῖς νεωτέροις μετὰξὺ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ἀγγλικανικῆς ἐδόθη ἐξ Ἀθηνῶν διὰ τῆς ἐπισκέψεως τῆς Ἀγγλίας ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Σύρου Ἀλεξάνδρου Αουκούργου καὶ ὅτι τὰς φιλικὰς σχέσεις αὐτῶν ἐνίσχυσαν τ' ἀποτελέσματα τῆς Ὁξφορδιανῆς κινήσεως, ἧς συμπύπτει ἐφέτος ἡ πρώτη ἑκατονταετηρὶς. Ὑποδείξας ἐφεξῆς ὅτι ἀντιθέτως πρὸς τὰς ἀπὸ Ρώμης κυριαρχικὰς τάσεις οἱ Ἀγγλικανοὶ στρέφονται πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἀνατολῆς μετ' ἀγάπης καὶ συμπαθείας, μετὰ τοῦ πόθου ὅπως γνωρίσωσι τὴν ὀρθόδοξον διδασκαλίαν καὶ τὰς ὀρθόδοξους παραδόσεις, μετὰ σεβασμοῦ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ταύτην στερουμένην μὲν ἐξωτερικῆς αἵγλης ἀλλὰ διασώζουσαν ἀκεραίαν καὶ ἀναλλοιώτην τὴν ἱερὰν παρακαταθήκην τῆς ὀρθοδόξου χριστιανικῆς πίστεως, ἠνχῆθη τέλος ὅπως ἡ ἐπίσκεψις των αὐξήσῃ τὴν πρὸς τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν ἀγάπην. Μετὰ μεσημβρίαν τῆς Πέμπτης ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος παρέθηκε τίτιον πρὸς τιμὴν τῶν Ἀγγλων κληρικῶν εἰς ὃ παρεκάθησαν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Τραπεζοῦντος, τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὁ Σεβ. Θυατείρων, ὁ Καθηγητὴς κ. Ἀλιβιζάτος καὶ ἄλλοι.

—Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος διὰ τηλεγραφήματος αὐτῆς πρὸς τοὺς Σεβ. Ἱεράρχας παρεκάλεσεν ὅπως ἀποφεύγωσιν ἐπὶ γενικῶν ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων ὅλον εἶναι καὶ ἡ κεμμένη ἐκκλησιαστικὴ νομοθεσία, τὴν διατύπωσιν προσωπικῶν γνωμῶν, ἀλλ' ὑποστηρίξωσι πάντοτε κατὰ καθήκον τὰς γνώμας καὶ ἀποφάσεις τῆς Ἱεραρχίας.

—Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀποδεξαμένη σχετικὴν πρότασιν τοῦ σεβ. μητροπολίτου Μαντινείας καὶ Κυνοῦρίας ἐζήτησε παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τὴν ἐπαιδύρωσιν τῆς Ἱερατικῆς σχολῆς Τριπόλεως, ἧς τὸ κτίριον προέρχεται ἐκ δωρεᾶς πρὸς λειτουργίαν Ἱερατικῆς Σχολῆς γενομένης.

—Τῇ παρελθούσῃ Τρίτῃ ἡ Α. Ε. ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας παρέθηκε τὸ ἐτήσιον γεῦμα εἰς τὸν Πρόεδρον καὶ τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, μετέχον δὲ αὐτοῦ ὁ σεβ. μητροπολίτης Τραπεζοῦντος καὶ ὁ ἐκ τῶν παρεπιδημούντων Ἀρχιερέων σεβ. Παροναξίας.

—Κατὰ τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα τὸ Πρωτοβάθμιον Συνοδικὸν Δικαστήριον κατέδικασε τὸν ἱερομόναχον Ἀγαθάγγελον Ἰβηρίτην ἐφημέριον Καλαθᾶ Ἡλείας εἰς καθαίρεσιν, τὸν δὲ ἱερομόναχον τῆς Ἱερᾶς μονῆς Τιμίου Προδρόμου Φωκίδος Ἰωσήφ Ἀντωνίου εἰς δεκαοκτάμηνον ἀργίαν.

—Ὁ Σεβ. μητροπολίτης Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας κ. Κωνσταντῖνος εἰσέφερε δραχμὰς χιλίας ὑπὲρ τῶν σκοπῶν τῆς Χριστ. Κοινωνικῆς Ἐνώσεως.

—Δι' ἐγκυκλίου αὐτοῦ πρὸς τὰς ἐκκλησιαστικὰς τῆς ἐπαρχίας του ἐπιτροπὰς ὁ σεβ. Μητροπολίτης Δράμας κ. Βασίλειος ἀνεκοίνωσεν ὅτι, πασῶν σχεδὸν τῶν ἐν λόγῳ ἐπιτροπῶν μηδεμίαν προσοχὴν παρεχουσῶν εἰς τὴν τήρησιν τῶν ἀπαραιτήτων τῆς διαχειρίσεως τῶν χρημάτων τῶν ναῶν βιβλίων, ἐὰν ἤθελεν ἐξακολουθήσει ἡ τοιαύτη ἀνωμαλία θὰ παραπέμψῃ εἰς τὴν δικαιοσύνην πᾶσαν ἐπιτροπὴν μὴ συμμορφουμένην πρὸς τὰς ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ παρεχομένης λεπτομερεῖς ὁδηγίας. Αἱ ὁδηγίαι αὗται ἀφορῶσιν εἰς τὸ εἶδος καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν λογιστικῶν βιβλίων καὶ τοῦ βιβλίου Ταμείου, εἰς τὴν μέθοδον τῆς λογιστικῆς αὐτῶν

διατάξεως, εις την εκδοσιν διπλοτύπων ένταλμάτων πληρωμής επί τῇ βάσει ἐγκεκριμένης ἐν τῷ προϋπολογισμῷ πιστώσεως καὶ εις τὴν προσήκουσαν κατὰ νόμον χαρτοσήμανσιν αὐτῶν.

— Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Κερκύρας ὅτι μετὰ πάσης λαμπρότητος ἐτελέσθησαν καὶ ἐφέτος ἅπασαι αἱ ἱσραὶ ἀκολουθίαι τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς καὶ Μ. Ἑβδομάδος ὡς καὶ τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα. Ὁ σεβ. μητροπολίτης ἐλειτούργησε καὶ ἐχοροστάτησεν ἐκ περιτροπῆς καθ' ὄλην τὴν ἁγίαν Τεσσαρακοστὴν εἰς διαφόρους ναοὺς τῆς πόλεως ἔνθα καὶ ἐκήρυττεν ἀνελλιπῶς τὸν θεῖον λόγον, συνεχιζόμενον τακτικῶς ἐν μὲν τῷ ναῷ τοῦ ἁγ. Σπυριδωνοῦ ὑπὸ τοῦ Πρωτοσυγκέλλου Χρυσάνθου Πολίτη, ἐν δὲ τῷ μητρ. ναῷ ὑπὸ τοῦ ἀρχιμ. Δωροθέου Βασιλά, καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ναοῖς ὑπὸ τῶν ἡμεριῶν αὐτῶν καὶ ἄλλων φιλευσεβῶν τῇ ἀδείᾳ τοῦ μητροπολίτου. Κατὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ Πάσχα διενεμήθησαν ὑπὸ μὲν τῶν Φιλοπτῶχων Ταμείων ἐν συνόλῳ περὶ τὰς 35,000 δραχμῶν, ὑπὸ δὲ τῆς ἱ. μητροπόλεως πλὴν τῶν εἰς χρῆμα βοηθημάτων εἰς δραχ. 10.000 καὶ διάφορα εἶδη τροφίμων. Πρὸς τοῦτους ἡ Φιλελεήμων Ἑταιρία, ἣς Πρόεδρος τυγχάνει ὁ σεβ. μητροπολίτης, κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα διέθεσεν ὑπὲρ τῶν ἀπόρων 14.000 δραχμῶν, τὸ δὲ Φιλόπτωχον Ταμεῖον τῆς ἐνορίας ἁγίου Δημητρίου καὶ ἁγ. Σοφίας καὶ ὁ σύλλογος «Ἡ Ἀπολύτρωσις» εἰστίσασαν τοὺς ἐν ταῖς ἐπανορθωτικαῖς φυλακαῖς κρατούμενους. Κατὰ τὴν 20ὴν δὲ λήξαντος μηνὸς ἀφίκοντο εἰς τὴν νῆσον χάριν ἐκδρομῆς ἡ Πανεπιστημιακὴ Λέσχη Ἀθηνῶν ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τῶν Καθηγητῶν κ. κ. Σ. Μπάλανου καὶ Κ. Δ. Ζέγγελη, μετὰ τοῦ διευθυντοῦ αὐτῆς ὡς καὶ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἐκκλ. ναοῦ τοῦ ναοῦ ἁγίου Γεωργίου Καρύστη κ. Σπάθη, οἵτινες ἐπεξεκλήθησαν τὴν ἐπομένην τῆς ἀφίξεώς τῶν τὴν Α. Σ. ἀφιχόμενα, ἧτις καὶ ἀναπαύσαντες αὐθημερόν τὴν ἐπιπέμνην τῆ δ' ἐπομένην, Κυριακῇ, ἐτέλεσε τὴν θεῖαν λειτουργίαν ὑπὲρ ὑγείας τῶν ἐκδρομῶν, καθ' ἣν ἐψάλλε χοροὺς καὶ φοιτητῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Σπάθη. Κατ' ἀπὸ τὴν παρέστησαν, πλὴν τῶν Καθηγητῶν καὶ φοιτητῶν, πᾶσαι αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως. Εἰς τὸ τέλος τῆς λειτουργίας ἡ Α. Σ. προσεφώνησε τοὺς φιλοξενουμένους ὑποδείξας τὴν σκοπιμότητα τῶν φοιτητικῶν ἐπισκέψεων ἀνά τὰς διαφόρους πόλεις τῆς πατρίδος. Τὴν Α. Σ. ἠὲχαρίστησαν τὴν ἐπομένην οἱ κ. κ. Καθηγηταὶ εἰς οὓς ἡ Α. Σ. παρέθηκε γεῦμα.

— Ἡ μητροπολιτικὴ περιφέρεια Παροναξίας ἀποτελεῖται ἐκ τεσσαράκοντα περίπου χωρίων καὶ ἱσαριθμῶν ἐνοριῶν, μὲ συνολικὸν ἀριθμὸν κατοικῶν ὀρθοδόξων 88.000 καὶ 52 ἐφημερίων. Καθ' ἐκάστην Κυριακὴν καὶ ἑορτὴν ἐν τοῖς ἱεροῖς ναοῖς τῆς ἐπαρχίας κηρύσσεται ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου, τοῦ ἱεροκήρυκος Ἀρχιμ. Κυπριανοῦ Πουλάκου, τοῦ ἡγουμένου τῆς ἱερᾶς μονῆς Λογγοβάρδας καὶ πέντε ἐφημερίων. Τὸ δὲ ἱερὸν μυστήριον τῆς Ἐξομολογήσεως τελεῖται ὑπὸ τῶν καταλληλοτέρων ἐφημερίων, τοῦ περιοδεύοντος τὴν ἐπαρχίαν ὑπερέχου πνευματικοῦ πατρὸς Φιλοθέου Ζερβάκου, ἡγουμένου τῆς ἱερᾶς μονῆς Λογγοβάρδας, τῶν τεσσάρων ἐτέρων ἱερομονάχων καὶ ἀδελφῶν τῆς ἰδίας μονῆς καὶ τοῦ ἡγουμένου τῆς ἱερᾶς μονῆς ἁγ. Γεωργίου. Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ καὶ τῇ ἑδρᾷ δὲν ὑπάρχουν, ἀτυχῶς, εὐποροὶ πρὸς συνδρομὴν διὰ σημαντικούς κοινωφελεῖς σκοπούς.

Ἐν τούτοις ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ μητροπολίτου ἔφερεν εἰς πέρας ἐπ' ἐσχάτων τὴν ἀνέγερσιν γυμνασιακοῦ μεγάρου, ἐξαιρέτου ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, δι' ὃ ἐδαπανήθη τὸ ποσὸν τῶν 2.000.000 δραχμῶν ἐξ ἐράνων μεταξὺ τῶν ἀπανταχοῦ ναξίων, φόρου ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων προϊόντων τῆς νήσου Νάξου καὶ μικρᾶς κυβερνητικῆς ἐπιχορηγήσεως. Μία αἴθουσα τοῦ γυμνασιακοῦ τούτου μεγάρου ὠρίσθη διὰ κήρυγμα τοῦ θεοῦ λόγου, διὰ διαλέξεις, ἀγορὰς πρὸς φιλανθρωπικούς σκοποὺς κ.λ.π. Ἐπίσης τῇ ἐπιμελείᾳ καὶ προσωπικῇ ἐπιστάσει τοῦ μητροπολίτου κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἐτοιχογραφήθη δλόκληρος ὁ μητροπολιτικὸς ἱερὸς ναὸς Νάξου διὰ συνεισφορῶν τῶν εὐσεβῶν ἐνοριτῶν. Ἐν Νάξῳ λειτουργοῦν δύο ἀνώτερα κατηχητικὰ σχολεῖα ὑπὸ τὴν δι-ύθυνσιν τοῦ ζηλωτοῦ ἱεροκήρυκος καὶ τοῦ ἐφημερίου Ἀντωνίου Μπογατσῆ, ὡς καὶ πέντε κατώτερα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ἐφημερίων. Ἐπίσης ἔχουν ἰδρυθῆ καὶ δύο φιλόπτωχοι ἀδελφότητες, μία ἐν Νάξῳ καὶ ἑτέρα ἐν Πάρῳ, αἵτινες τῇ προστασίᾳ τῆς Ἐκκλησίας δι' εἰσφορῶν μεταξὺ τῶν μελῶν, διὰ περιφορᾶς δίσκων ἐν τοῖς ναοῖς κατὰ τὰς μεγάλας ἑορτὰς καὶ πανηγύρεις, διὰ τῆς διοργανώσεως ἀγορῶν καὶ διαλέξεων καὶ δι' ἄλλων εὐσεβῶν δωρεῶν, ἔρχονται ἀρωγοὶ καὶ ἀνακουγίζουσι τοὺς ἀπόρους καὶ πάντοτε μὲν, ἰδίᾳ δὲ κατὰ τὰς μεγάλας ἑορτὰς. Ἐπειδὴ δὲ καθ' ἐκάστην Κυριακὴν καὶ μεταξὺ τῶν ὥρῶν 7—10 π. μ. προσεγγίζει εἰς τὴν Νάξον πλοῖον καὶ τὸ πλεῖστον τῶν κατοικῶν δυσκολεύεται νὰ φοιτᾷ εἰς τοὺς ναοὺς, ὠρίσθη ὅπως τὴν Παρασκευὴν ἐκάστης ἑβδομάδος, καθ' ἣν δὲν προσεγγίζει πλοῖον, τελητοῖ εἰς κεντρικὸν παρεκκλήσιον ἡ θεία λειτουργία καὶ κηρύσσεται ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, γίνονται δὲ καὶ ἠθικοκοινωνικαὶ διδασκαλίαι ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Ἱεροθέου καὶ τοῦ ἱεροκήρυκος μέχρις οὗ γίνῃ ἀλλαγὴ δρομολογίου δι' ὃ καταβάλλεται ἐνέργεια.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Ὁ Κυβερνήτης τῆς Κύπρου ἀπαντῶν εἰς τὸ περὶ τοῦ μελετωμένου ἐβραϊκοῦ ἐποικισμοῦ ἐν Κύπρῳ ὑποβληθὲν εἰς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου ὑπόμνημα, ἐβεβαίωσε τὴν Α. Μ. ὅτι «ἡ κυβερνήσις δὲν θέλει δώσει ἐνθάρρυνσιν εἰς μὴ Κυπρίους πρὸς ἀπόκτησιν γῆς ὑπὸ περιστάσεις ἐπιβλαβεῖς εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ ἰθαγενοῦς πληθυσμοῦ».

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Ἐνεκα τῆς μεγάλης ἀξήσεως τῆς κομμουνιστικῆς φιλολογίας ἐν Βουλγαρίᾳ, λυμαιομένης ἰδίως τὰς τάξεις τῆς μαθητιώσης νεολαίας, ἡ βουλγαρικὴ Ἐκκλησία ὠργάνωσε τακτικὰς ἑβδομαδιαίας διαφωτιστικὰς διὰ τοὺς νέους ἀντικομμουνιστικὰς διαλέξεις εἰς πολλὰ κέντρα, μεταδιδόμενας ραδιοφωνικῶς καὶ εἰς ὅλην τὴν χώραν. Ὑπὸ νέας δὲ ὁργανώσεως τῶν «Διανοουμένων χριστιανῶν καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν λογίων» διανέμονται ἀντικομμουνιστικὰ καὶ κατὰ τῆς ἀθείας φυλλάδια κατὰ ἐκατοντάδας χιλιάδων ἀντιτύπων.

Ἱερατικὴ Σχολὴ Χανίων

Πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς Χανίων (Κρήτης) οἱ κεντημένοι κατὰ τὸν νόμον ἀπαιτούμενα προσόντα καλοῦνται νὰ υποβάλλωσιν αἴτησιν εἰς τὴν Γέως Διεύθυνσιν Θερησκευμάτων τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ἰωάννου Α Παπαδοπούλου. Καθηγητοῦ, Ἐπίτομος Δογματικῆ τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας. Ἀλεξάνδρεια, Πατριαρχ. Τυπογραφεῖον, 1932. Μητροπολίτου Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως Πολυ-

<p>ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ <i>Καθηγητής του Πανεπιστημίου</i></p> <p>ΤΑΚΤΙΚΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ ΕΜΜ. Γ. ΜΥΤΙΑΗΝΑΙΟΣ <i>Πρωτοπρεσβύτερος</i></p> <p><i>Δι' ἑπι ἄφορά τῶν Σύνταξιν ἀπευθυντίων : Γραφεῖα «Ἐκκλησίας», Στοιῦ φιλοθέης.</i></p>	<p>ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ † ΖΙΧΝΩΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ <i>Πρόεδρος</i></p> <p>† ΕΔΕΣΣΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΣ <i>Ταμίας</i></p> <p>† ΘΕΣΣΑΛΙΩΤΙΔΟΣ ΙΕΖΕΚΙΗΑ <i>Γραμματεὺς</i></p>	<p>ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ</p> <p>*Ἐσωτερικοῦ δαχ. 60. *Ἐξωτερ. φρ. 60 *Ἀμερικῆς δολλ. 3.</p> <p>Μονῶν καὶ Ναῶν ἐπαρχιακῶν Πρωτευουσῶν δαχ. 100</p> <p>Ναῶν χωρίων δαχ. 60</p> <p>*Ἱερῶν *Ἐσωτερικοῦ δαχ. 30</p> <p>Φοιτητῶν καὶ Ἱεροσπουδαστῶν δαχ. 30</p> <p>Τὰ χρηματικὰ ἱμβρίσματα διαβιβάζονται: Ταμίαν «Ἐκκλησίας» Σεβ. Μητροπ. Ἐδέσσης κ. Κωνσταντίνου, Γραφεῖα Ἱ. Συνόδου.</p>
---	---	---

κάρπου (Συνοδιού). Λόγοι ἐπὶ τῶν Κυριακῶν Εὐαγγελίων. Τόμ. Α' Ἀθήνα, Τύποις «Φοῖνικος», 1933.

Μητροπολίτου Πλωμαρίου Κωνσταντίνου Κοιδάκη, Κώδιξ τῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς πίστεως, ἥτοι ἐκτενῆ; ὀρθόδοξος χριστιανικὴ Κατήχησις ἀπολογητικὴ καὶ πολεμικὴ. Ἐκδίδεται ὑπὸ **Ἐμμ. Φαρλέα**, Γραμματέως τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν. Μέρους δογματικῶν. Ἀθῆναι, Τύποις «Μελίσσης» 1933.

Νικ. Πρόκου, πτυχ. Θεολ. Σχολῆς, Αἰ ἑπτὰ ἡμέραι τῆς δημοσεργίας τῆς Ἀγ. Γραφῆς, Σπάρτη, ἐκδ. Ἀδ. Μάνη, 1933.

Περί τῶν ἐκδόσεων τούτων λεπτομερέστερον προσεχῶς. «Jeunes Orthodoces»: Edition de la Commission de Jeunesse du Conseil Œcuménique du Christianisme Pratique. Genève (Suisse).—Ἐξεδόθη ἐσχάτως ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλου ἐπιμελεία τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς νεότητος τῆς «Παγκοσμίου Ἐνώσεως Ζωῆς καὶ Ἐργασίας» μικρὸν καὶ κομψὸν τεύχος ἐξ 173 σελίδων, περιέχον ἐν περιλήψει τὰ πρακτικὰ τοῦ συγκληθέντος κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1930 ἐν Θεσσαλονίκῃ Συνεδρίου, εἰς τὸ ὁποῖον ἔλαβον μέρος ἀντιπρόσωποι ὄλων σχεδὸν τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ διάφοροι παιδαγωγοὶ καὶ καθηγηταί, πρὸς συζήτησιν ζωτικῶτάτων πινῶν ζητημάτων τῆς θεησκευτικῆς διαπαιδαγωγήσεως τῆς Ὁρθοδόξου νεότητος. Εἰς τὸ τεύχος τοῦτο περιλαμβάνονται καὶ σχετικὰ τινα ἀρθρα, γραφέντα ὑπὸ τῶν μετασχόντων τοῦ Συνεδρίου καὶ ἀναφερόμενα εἰς τὴν παρατηρουμένην ἀπὸ τινων δεκαετηρίδων θεησκευτικὴν κίνησιν τῆς Ὁρθοδόξου νεότητος καὶ δὴ ἐν Ἑλλάδι, Βουλγαρίᾳ καὶ παρὰ τοῖς Ρώσοις τῆς διασποράς. Διὰ τὴν ἐν Ἑλλάδι κίνησιν λίαν ἐνδιαφέρονται εἶναι αἱ πραγματεῖαι τοῦ αἰδ. Ἀγγ. Νησιώτου «Jeunesse orthodoxe en Grèce», τοῦ τακτικοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ἀμ. Ἀλιβιζάτου «Le nouveau programme des leçons de religion dans les écoles primaires de Grèce» καὶ τοῦ καθηγητοῦ κ. Δημ. Ν. Μωραΐτου «Contribution à l'étude de la vie religieuse de nos jeunes». Ὡσαύτως λίαν διαφωτιστικὰ εἶναι καὶ τὰ ἀρθρα τῶν κ.κ. J. Lagovsky, W. Zenkowsky, G. S. Pacheff, L. A. Zander καὶ St. Zankov, διὰ τὰς ἄλλας ὀρθοδόξους χώρας. Τοῦ ὄλου τευχιδίου προηγεῖται μικρὸς, ἀλλὰ θαυμάσιος πρόλογος τοῦ Dr W. A. Visser 't Hooft, ὅστις παρηκολούθησε τὸ ἐν Θεσσαλονίκῃ Συνέδριον καὶ τὴν θεησκευτικὴν κίνησιν τῶν νέων ἐν ταῖς Ὁρθοδόξοις χώραις. Ὁ μελετητὴς τοῦ βιβλίου λαμβάνει μίαν εἰκόνα τῆς κινήσεως ταύτης καὶ εἰσάγει εἰς τὰ σύγχρονα προβλήματα τῆς θεησκευτικῆς ἀγωγῆς τῶν ἐφήβων καὶ τῶν νέων, ὡς ἀντιμετωπίζουσι ταῦτα αἱ διάφοροι Ἐκκλησίαι τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολῆς. Διὰ πρῶτην φορὰν τὰ μεγάλα ταῦτα προβλήματα ἐξετάζονται ὡς προβλήματα τῆς ὅλης Ὁρθοδοξίας καὶ διὰ τοῦτο τὸ προκαλούμενον ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ βιβλίου τούτου ἐνδιαφέρον τοῦ μελετητοῦ παραμένει μέχρι τέλους ἀμείωτον.

— Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α —

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΙΕΡΕΩΝ

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Κρήτης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀρθρον 81 τοῦ κωδικ. νόμου 5439 περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων προσκαλοῦμεν τοὺς κεκτημένους τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 82 παραγρ. 1 τοῦ ἰδίου νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα (πτυχίον Θεολογικῆς Σχο-

λῆ; Πανεπιστημίου ἢ τῆς Χάλκης ἢ ἑτέρας ὁμοιοβίου τοιαύτης) καὶ βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὴν κενὴν ὀρογανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου ἐν τῷ ἐν Ἡρακλείῳ ἐνοριακῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Τίτου ὅπως ἐντὸς 3 μηνῶν ἀπὸ ἡμερον ὑποβάλωσι τὰ σχετικὰ πιστοποιητικὰ πρὸς πλήρωσιν αὐτῆς. Ἐν Ἡρακλείῳ τῆ 22 Ἀπριλίου 1933. Ὁ Γεν. Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος † Ἀρχιμ. Εὐμέν. Φανουράκης.

Ἱερὰ Μητρόπολις Καρδαμύλων

Κενωθείσων τῶν θέσεων ἐφημερίων 1) τοῦ ἐν τῇ Κοινοτικῇ Συριάδος Ἱεροῦ ναοῦ Παναγίας καὶ 2) τοῦ ἐν τῇ κοινότητι Φυτῶν Ἱεροῦ ναοῦ ἁγίας Παρασκευῆς, προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ κεκτημένους τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου 5148 προβλεπόμενα προσόντα, ὅπως μέχρι τέλους Ἰουνίου ἐ. ἐ. υποβάλωσιν εἰς τὴν Ἱερὰν μητρόπολιν τὰς αἰτήσεις αὐτῶν μετ' ὄλων τῶν δικαιολογητικῶν καὶ ἀποδεικτικῶν στοιχείων. Ἐν Καρδαμύλοις τῆ 25 Ἀπριλίου 1933. † Ὁ Καρδαμύλων Ἰοακείμ.

Ἱερὰ Μητρόπολις Σισανίου καὶ Σιατίστης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀρθρον 81 τοῦ νόμου 5439 «περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων» προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα προσόντα νὰ καταβάλωσιν τὴν κενὴν ἐφημεριακὴν θέσιν τῆς ἐνορίας Ἁγίας Σωτήρας, ὅπως υποβάλωσιν ἡμῖν μέχρι τῆς 31ης τοῦ μηνὸς Μαΐου ἐ. ἐ. τὰς ἐγγράφους αἰτήσεις τῶν μετὰ τῶν ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ νόμου (ἀρθρον 83) πιστοποιητικῶν. Ἐν Σιατίστῃ τῆ 24ῃ Ἀπριλίου 1933 † Ὁ Σισ. Σιατίστη Διόδωρος.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ τοπικὸν Συμβούλιον ΟΔΕΠ τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως Ἀργολίδος διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως ἐνεργηθησομένην δι' ἐνοφραγίστων προσφορῶν τοῦ κτήματος μονῆ τῆς ἱ. μονῆς Ἀγ. Αἰωνίου—Ταξιαρχῶν κατὰ τοὺς ὄρους τῆς ὑπ' ἀριθ. 481 503,502 διακηρύξεως τοῦ τοπικοῦ συμβουλίου ΟΔΕΠ τῆς ἱ. μητροπόλεως καὶ συγγραφῆς ὑποχρεώσεων. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ναυπλίῳ εἰς τὸν συνήθη τόπον τῶν δημοπρασιῶν τὴν 21 Μαΐου 1933 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 μ. ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας ἐπιτροπῆς. Τῆς συγγραφῆς ὑποχρεώσεων, τῶν τυχόν σχεδιογραμμάτων καὶ λοιπῶν ὄρων δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι παρὰ τῷ οἰκείῳ ὑπ/ματι τῆς ἐθνικῆς τραπέζης. † Ὁ Ἀργολίδος Ἱερόθεος.

Τὸ τοπικὸν συμβούλιον ΟΔΕΠ τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως Ἀργολίδος διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως, ἐνεργηθησομένην δι' ἐνοφραγίστων προσφορῶν τοῦ κτήματος Ἀγ. Αἰωνίου τῆς ἱ. μονῆς Ἀγ. Αἰωνίου—Ταξιαρχῶν κατὰ τοὺς ὄρους τῆς ὑπ' ἀριθ. 481 503,504 διακηρύξεως τοῦ τοπικοῦ συμβουλίου ΟΔΕΠ τῆς ἱ. μητροπόλεως Ἀργολίδος καὶ συγγραφῆς ὑποχρεώσεων. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ναυπλίῳ εἰς τὸν συνήθη τόπον τῶν δημοπρασιῶν τὴν 21 Μαΐου 1933 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 μ. ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας ἐπιτροπῆς. Τῆς συγγραφῆς ὑποχρεώσεων, τῶν τυχόν σχεδιογραμμάτων καὶ λοιπῶν ὄρων δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι παρὰ τῷ οἰκείῳ ὑπ/ματι τῆς ἐθνικῆς τραπέζης. † Ὁ Ἀργολίδος Ἱερόθεος.

Τύποις «Φοῖνικος» ὁδὸς Σταδίου 44, Ἀθῆναι